

UZASADNIENIE

Decyzjami z dnia 27 kwietnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że:

- **M. K. (1)** podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i ubezpieczeniu zdrowotnemu w okresie od 20 lutego 2013 r. do 27 lutego 2013 r., od 4 marca 2013 r. do 12 marca 2013 r., od 19 kwietnia 2013 r. do 30 kwietnia 2013 r., od 20 czerwca 2013 r. do 31 sierpnia 2013 r. jako zlecenioborca u płatnika składek K. S. (1) oraz określił wysokości miesięcznej podstawy wymiaru składek za w/w sporne okresy.
- **A. C.** podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i ubezpieczeniu zdrowotnemu w okresie od 15 maja 2013 r. do 1 lipca 2013 r. oraz od 4 lipca 2013 r. do 2 września 2013 r. jako zlecenioborca u płatnika składek K. S. (1) oraz określił wysokości miesięcznej podstawy wymiaru składek za w/w sporne okresy.
- **A. J. (1)** podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i ubezpieczeniu zdrowotnemu w okresie od 19 listopada 2013 r. do 16 grudnia 2013 r. jako zlecenioborca u płatnika składek K. S. (1) oraz określił wysokości miesięcznej podstawy wymiaru składek za w/w sporne okresy.
- **J. G.** podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i ubezpieczeniu zdrowotnemu w okresie od 7 lipca 2011 r. do 29 sierpnia 2011 r., od 12 września 2011 r. do 4 listopada 2011 r., od 3 stycznia 2012 r. do 8 maja 2012 r., od 10 lipca 2012 r. do 10 września 2012 r., od 17 września 2012 r. do 9 listopada 2012 r., od 18 listopada 2012 r. do 1 marca 2013 r., od 3 września 2013 r. do 11 listopada 2013 r., od 24 listopada 2013 r. do 2 grudnia 2013 r. jako zlecenioborca u płatnika składek K. S. (1) oraz określił wysokości miesięcznej podstawy wymiaru składek za w/w sporne okresy.
- **A. O. (1)** podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i ubezpieczeniu zdrowotnemu w okresie od 1 listopada 2010 r. do 2 lutego 2011 r. jako zlecenioborca u płatnika składek K. S. (1) oraz określił wysokości miesięcznej podstawy wymiaru składek za w/w sporne okresy.
- **M. K. (2)** podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i ubezpieczeniu zdrowotnemu w okresie od 24 kwietnia 2012 r. do 18 maja 2012 r. i od 2 lipca 2012 r. do 2 sierpnia 2012 r. jako zlecenioborca u płatnika składek K. S. (1) oraz określił wysokości miesięcznej podstawy wymiaru składek za w/w sporne okresy.
- **I. E.** podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i ubezpieczeniu zdrowotnemu w okresie od 19 sierpnia 2011 r. do 12 września 2011 r., 22 września 2011 r. do 16 listopada 2011 r., od 1 grudnia 2011 r. do 31 grudnia 2011 r., od 8 lutego 2012 r. do 15 lutego 2012 r., od 2 marca 2012 r. do 23 kwietnia 2012 r., od 4 maja 2012 r. do 31 maja 2012 r., od 10 sierpnia 2012 r. do 5 września 2012 r., od 9 października 2012 r. do 27 października 2012 r., od 7 listopada 2012 r. do 4 grudnia 2012 r., od 29 stycznia 2013 r. do 20 marca 2013 r., od 3 kwietnia 2013 r. do 10 kwietnia 2013 r. jako zlecenioborca u płatnika składek K. S. (1) oraz określił wysokości miesięcznej podstawy wymiaru składek za w/w sporne okresy.
- **K. H. (1)** podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i ubezpieczeniu zdrowotnemu w okresie od 30 listopada 2010 r. do 10 grudnia 2010 r., od 4 maja 2011 r. do 20 maja 2011 r., od 30 czerwca 2011 r. do 29 lipca 2011 r., od 24 sierpnia 2011 r. do 12 września 2011 r., od 14 października 2011 r. do 25 października 2011 r., od 28 czerwca 2012 r. do 20 lipca 2012 r., od 25 lipca 2012 r. do 6 sierpnia 2012 r., od 1 lipca 2013 r. do 26 lipca 2013 r. jako zlecenioborca u płatnika składek K. S. (1) oraz określił wysokości miesięcznej podstawy wymiaru składek za w/w sporne okresy.

- **K. K. (1)** podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i ubezpieczeniu zdrowotnemu w okresie od 8 czerwca 2011 r. do 29 sierpnia 2011 r., od 3 października 2011 r. do 25 listopada 2011 r., od 13 stycznia 2012 r. do 17 stycznia 2012 r., od 2 marca 2012 r. do 23 marca 2012 r., od 23 kwietnia 2012 r. do 20 maja 2012 r., od 13 czerwca 2012 r. do 10 lipca 2012 r., od 13 lipca 2012 r. do 2 sierpnia 2012 r., od 17 sierpnia 2012 r. do 29 sierpnia 2012 r., od 3 września 2012 r. do 10 grudnia 2012 r., od 18 grudnia 2012 r. do 4 lutego 2013 r., od 1 marca 2013 r. do 18 marca 2013 r., od 2 kwietnia 2013 r. do 30 kwietnia 2013 r., od 6 maja 2013 r. do 12 czerwca 2013 r., od 28 czerwca 2013 r. do 6 września 2013 r., od 11 października 2013 r. do 12 listopada 2013 r. jako zleceniobiorca u płatnika składek K. S. (1) oraz określił wysokości miesięcznej podstawy wymiaru składek za w/w sporne okresy.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że przedmiotem działalności płatnika składek jest działalność związana z tłumaczeniami. Płatnik składek zawierał umowy stanowiące przedmiot sporu w celu wykonania własnego zobowiązania, a praca w ramach zawieranych umów była wykonywana w imieniu i na rzecz kontrolowanego płatnika. Umowy, których przedmiotem było tłumaczenie wielu tekstów, w tym również na rzecz kilku kontrahentów płatnika, konwersja dokumentów w postaci edytowalnej, korekta tłumaczenia tekstów nie mogą mieć charakteru umowy rezultatu ze względu na brak elementu jednolitości, jednorodności, samoistności, autonomiczności w obrocie.

Po rozpatrzeniu całości ustaleń i na podstawie materiałów zebranego w trakcie kontroli i w wyniku przeprowadzonego postępowania ustalono, że ubezpieczeni nie wykonywali na rzecz płatnika składek: K. O. – S. umów o dzieło, lecz wykonywali umowy zlecenie.

Z zapisów w ZUS wynika, że **A. C., A. J. (2), A. O. (2)** nie posiadali innych tytułów do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

M. K. (1) w okresie od 15 października 2009 r. do 14 października 2012 r. i od 1 września 2013 r. do 31 sierpnia 2014 r. posiadała inny tytuł do ubezpieczeń społecznych (pracowniczy) i osiągała w przeliczeniu na okres miesiąca co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę.

J. G. w okresie od 16 listopada 2011 r. do 19 listopada 2011 r., od 10 listopada 2012 r. do 17 listopada 2012 r., od 12 listopada 2013 r. do 23 listopada 2013 r. podlegała ubezpieczeniom społecznym z tytułu realizacji umów zlecenia u innych płatników składek.

M. K. (2) prowadził własną działalność gospodarczą w okresach od 1 października 2010 r. do 23 czerwca 2011 r., od 12 października 2012 r. do 30 czerwca 2013 r. i od 19 sierpnia 2013 r. do 30 czerwca 2014 r.

I. E. w spornym okresie posiadała inny tytuł do ubezpieczeń społecznych (pracowniczy) ale nie osiągała w przeliczeniu na okres miesiąca co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę.

K. H. (2) w spornym okresie posiadała inny tytuł do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych (zlecenie) od 19 października 2012 r. do 30 czerwca 2013 r., od 22 października 2013 r. do 30 czerwca 2014 r.

K. K. (1) do 30 września 2011 r. była uprawniona do renty rodzinnej. Posiada od 1 października 2012 r. inny tytuł do ubezpieczeń społecznych (pracowniczy) ale nie osiągała w przeliczeniu na okres miesiąca co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę.

W wyniku przeprowadzonej kontroli ustalono, że płatnik składek nie zgłosił ubezpieczonych do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych a także nie dokonał wyrejestrowania ich z ubezpieczeń społecznych od następnego dnia po wygaśnięciu umów.

/decyzje w aktach ZUS/

Odwołania od powyższych decyzji w dniu 13 maja 2015 r. złożył płatnik składek K. S. (1) reprezentowana przez radcę prawnego i wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji albo o jej zmianę i rozstrzygnięcie co do istoty

sprawy. W uzasadnieniu wskazano, że decyzje organu rentowego w niniejszych sprawach są następstwem mylnego potraktowania umów o tłumaczenie, umów o konwersję usług jako umów o świadczenie usług nie zaś jako umów o dzieło

W konsekwencji wniesiono także o zasądzenie na rzecz odwołującego się kosztów procesowych według norm przepisanych.

/odwołanie – k. 2 – 3, k. 2 – 3 w aktach VIII U 1542/15, k. 2 – 3 w aktach VIII U 1543/15, k. 2 – 3 w aktach VIII U 1544/15, k. 2 – 3 w aktach VIII U 1545/15, k. 2 – 3 w aktach VIII U 1546/15, k. 2 – 3 w aktach VIII U 1646/15, k. 2 – 3 w aktach VIII U 1647/15, k. 2 – 3 w aktach VIII U 1648/15/

W odpowiedziach na odwołania ZUS wniósł o ich oddalenie.

/odpowiedź na odwołanie – k. 18 – 20, k. 7 – 8 w aktach VIII U 1542/15, k. 12 – 13 w aktach VIII U 1543/15, k. 5 – 6 w aktach VIII U 1544/15, k. 5 – 6 w aktach VIII U 1545/15, k. 10 – 11 w aktach VIII U 1546/15, k. 37 – 39 w aktach VIII U 1646/15, k. 17 – 19 w aktach VIII U 1647/15, k. 39 – 41 w aktach VIII U 1648/15/

Sąd połączył sprawy o sygn. akt VIII U 1542/15, VIII U 1543/15, VIII U 1544/15, VIII U 1545/15, VIII U 1546/15, VIII U 1646/15, VIII U 1648/15 ze sprawą o sygn. akt VIII U 329/15, prowadząc dalej sprawy pod numerem sprawy o sygn. akt VIII U 1541/15.

/zarządzenie – k. 10 w aktach VIII U 1542/15, k. 15 w aktach VIII U 1543/15, k. 8 w aktach VIII U 1544/15, k. 8 w aktach VIII U 1545/15, k. 13 w aktach VIII U 1546/15, k. 41 w aktach VIII U 1646/15, k. 21 w aktach VIII U 1647/15, k. 43 w aktach VIII U 1648/15/

Sąd dopuścił do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanych **A. C., I. E., K. H. (2), A. W., K. K. (1), M. K. (2), M. K. (1), A. O. (1) i J. G.**.

/postanowienie – k. 43/

Pełnomocnik odwołującej poparł odwołania i wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołań.

/protokół rozprawy – k. 79/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. S. (1) prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) K. S. (1) od 16 kwietnia 2002 r. Przedmiotem działalności firmy są tłumaczenia.

/bezsporne, zeznania K. S. (1) – k. 45/

W dniach od 22 października 2014 r. do 6 listopada 2014 r. u płatnika składek przeprowadzono kontrolę w zakresie prawidłowości i rzetelności obliczania składek na ubezpieczenia społeczne oraz innych składek, do których pobierania zobowiązany jest ZUS oraz zgłaszania do ubezpieczeń społecznych, w wyniku czego sporządzono protokół kontroli.

/bezsporne/

K. S. (1) w firmie zatrudnia jedną osobę na podstawie umowy o pracę K. K. (2). Do jej zadań należy prowadzenie biura oraz wykonywanie mniejszych tłumaczeń. Firma ma wiele zleceń dotyczących tłumaczeń, które otrzymuje najczęściej emailem.

/zeznania wnioskodawczyni K. S. (1) – k. 45, zeznania świadka K. K. (2) – k. 43 verte, tłumaczenia – k. 50/

Płatnik składek K. S. (1) w celu realizacji własnych zobowiązań dotyczących tłumaczeń zawierała umowy z zainteresowanymi **A. C.**, **I. E.**, **K. H. (2)**, **A. W.**, **K. K. (1)**, **M. K. (2)**, **M. K. (1)**, **A. O. (1)** i **J. G.**, którym nadała nazwę umów o dzieło. Ich praca polegała m.in. na dokonywaniu tłumaczeń, konwersji dokumentów w postaci edytowalnej, korekcie tłumaczonych tekstów. Jeśli chodzi o umowy, których przedmiotem było tłumaczenie tekstów, najczęściej podpisywane były po dokonaniu tłumaczenia. Tłumaczenia są dzielone na specjalistyczne i niespecialistyczne i od tego zależy wynagrodzenie za tłumaczenie. Wnioskodawczyni przyjmowała 1800 znaków na stronę jako podstawę rozliczenia plus stopień specjalizacji. Zdarzały się umowy o dzieło dotyczące tłumaczeń kilku tekstów dla różnych firm. Zainteresowani mogli powierzyć wykonanie tłumaczenia innej osobie, musieli jedynie wykonać tłumaczenie w terminie. Płatnik składek nie wpływał na treść tłumaczeń. Tłumacze otrzymywali jedynie wskazówki związane z nazewnictwem dla konkretnych firm np. dla firm (...) nie można było używać słowa „pila”, a w to miejsce należało użyć słowa „pilarka”. Wynagrodzenie zawsze było wypłacane po wykonaniu tłumaczenia. Teksty po dokonaniu tłumaczenia trafiały do 2 korekt: merytorycznej technicznej i językowej. Jeśli zmiany dokonane przez korektora w tekście były duże to ponownie wracał do tłumacza, który decydował o ostatecznej treści tłumaczenia.

/zeznania wnioskodawczyni K. S. (1) – k. 45, zeznania świadka K. K. (2) – k. 43 verte, tłumaczenia – k. 50, zeznania I. E. – k. 44, zeznania K. H. (2) – k. 44, zeznania K. K. (1) – k. 44 verte, zeznania M. K. (2) – k. 44 verte, zeznania M. K. (1) – k. 44 verte /

Ustalenia pomiędzy płatnikiem składek a zainteresowanymi dotyczące tłumaczeń najczęściej były dokonywane emailowo i telefonicznie. Po wykonaniu tłumaczenia wystawiane były rachunki i na tej podstawie zainteresowani otrzymywali wynagrodzenie.

/zeznania I. E. – k. 44, zeznania K. H. (2) – k. 44, zeznania K. K. (1) – k. 44 verte, zeznania M. K. (2) – k. 44 verte, zeznania M. K. (1) – k. 44 verte/

Ustalenia z korektorami zainteresowana także dokonywała na drodze emailowej oraz telefonicznie. K. dokonywali korekt tłumaczeń pod względem językowym, stylistycznym, interpunkcyjnym, ortograficznym. Nie wpływali natomiast na treść merytoryczną, terminologię specjalistyczną tłumaczeń.

/zeznania A. O. (1) – k. 45, zeznania J. G. – k. 45/

Jeśli chodzi o konwersję dokumentu na postać edytowalną to tym zajmowała się A. C.. Zdarzało się, że klient dostarczał tekst w formie broszury w formacie (...), który nie jest tekstem edytowalnym. Wówczas po dokonaniu tłumaczenia tej broszury przez tłumacza w formacie W. zainteresowana A. C. przerabiała tę broszurę na format (...).

/zeznania K. S. (1) – k. 45/

Pomiędzy **M. K. (1)**, a płatnikiem składek SENS K. S. (1) w Ł. reprezentowaną przez K. S. (1) zawarto 4 umowy, które strony nazwały „umowami o dzieło” na okresy od 20 lutego 2013 r. do 27 lutego 2013 r., od 4 marca 2013 r. do 12 marca 2013 r., od 19 kwietnia 2013 r. do 30 kwietnia 2013 r., od 20 czerwca 2013 r. do 31 sierpnia 2013 r. Przedmiotem w/w umów było: wykonanie tłumaczeń tekstów z języka niemieckiego na język polski i z języka polskiego na język niemiecki. Wykonawcy za wykonanie dzieła przysługiwało wynagrodzenie.

/umowy wraz z rachunkami – k. 1 – 8 akt ZUS dot. M. K. (1)/

Pomiędzy **A. C.**, a płatnikiem składek SENS K. S. (1) w Ł. reprezentowaną przez K. S. (1) zawarto 2 umowy, które strony nazwały „umowami o dzieło” na okresy od 15 maja 2013 r. do 1 lipca 2013 r. oraz od 4 lipca 2013 r. do 2 września 2013 r. Przedmiotem w/w umów było: wykonanie usług polegających na konwersji dokumentów do postaci edytowalnej. Wykonawcy za wykonanie dzieła przysługiwało wynagrodzenie.

/umowy wraz z rachunkami – k. 3 – 6 akt ZUS dot. A. C./

Pomiędzy **A. J. (1)**, a płatnikiem składek SENS K. S. (1) w Ł. reprezentowaną przez K. S. (1) zawarto 1 umowę, które strony nazwały „umową o dzieło” na okres 19 listopada 2013 r. do 16 grudnia 2013 r. Przedmiotem w/w umowy było: wykonanie tłumaczenia tekstu z języka polskiego na język rosyjski. Wykonawcy za wykonanie dzieła przysługiwało wynagrodzenie.

/umowy wraz z rachunkami – k. 3 – 4 akt ZUS dot. A. J. (1)/

Pomiędzy **J. G.**, a płatnikiem składek SENS K. S. (1) w Ł. reprezentowaną przez K. S. (1) zawarto 6 umów, które strony nazwały „umowami o dzieło” na okresy od 7 lipca 2011 r. do 29 sierpnia 2011 r., od 12 września 2011 r. do 4 listopada 2011 r., od 3 stycznia 2012 r. do 8 maja 2012 r., od 10 lipca 2012 r. do 10 września 2012 r., od 17 września 2012 r. do 9 listopada 2012 r., od 18 listopada 2012 r. do 1 marca 2013 r., od 3 września 2013 r. do 11 listopada 2013 r., od 24 listopada 2013 r. do 2 grudnia 2013 r. Przedmiotem w/w umów było: wykonanie korekty tekstów dla firm (...), S., Y., H., M., (...) boco. Wykonawcy za wykonanie dzieła przysługiwało wynagrodzenie.

/umowy wraz z rachunkami – k. 40 – 51 akt ZUS dot. J. G./

Pomiędzy **A. O. (1)**, a płatnikiem składek SENS K. S. (1) w Ł. reprezentowaną przez K. S. (1) zawarto 1 umowę, które strony nazwały „umową o dzieło” na okres od 1 listopada 2010 r. do 2 lutego 2011 r. Przedmiotem w/w umów było: wykonanie korekty tekstów dla firmy (...). Wykonawcy za wykonanie dzieła przysługiwało wynagrodzenie.

/umowy wraz z rachunkami – k. 7 – 8 akt ZUS dot. A. O. (1)/

Pomiędzy **M. K. (2)**, a płatnikiem składek SENS K. S. (1) w Ł. reprezentowaną przez K. S. (1) zawarto 2 umowy, które strony nazwały „umowami o dzieło” na okresy od 24 kwietnia 2012 r. do 18 maja 2012 r. i od 2 lipca 2012 r. do 2 sierpnia 2012 r. Przedmiotem w/w umów było: wykonanie tłumaczeń tekstów dla UE i (...) na język polski i angielski oraz dla (...) na język polski. Wykonawcy za wykonanie dzieła przysługiwało wynagrodzenie.

/umowy wraz z rachunkami – k. 78 – 79, k. 74 – 75 akt ZUS dot. M. K. (2)/

Pomiędzy **I. E.**, a płatnikiem składek SENS K. S. (1) w Ł. reprezentowaną przez K. S. (1) zawarto 15 umów, które strony nazwały „umowami o dzieło” na okresy od 19 sierpnia 2011 r. do 12 września 2011 r., 22 września 2011 r. do 16 listopada 2011 r., od 1 grudnia 2011 r. do 31 grudnia 2011 r., od 8 lutego 2012 r. do 15 lutego 2012 r., od 2 marca 2012 r. do 23 kwietnia 2012 r., od 4 maja 2012 r. do 31 maja 2012 r., od 10 sierpnia 2012 r. do 5 września 2012 r., od 9 października 2012 r. do 27 października 2012 r., od 7 listopada 2012 r. do 4 grudnia 2012 r., od 29 stycznia 2013 r. do 20 marca 2013 r., od 3 kwietnia 2013 r. do 10 kwietnia 2013 r. Przedmiotem w/w umów było: wykonanie tłumaczeń tekstów angielskich na język polski i tekstów polskich na język angielski. Wykonawcy za wykonanie dzieła przysługiwało wynagrodzenie.

/umowy wraz z rachunkami – k. 9 – 38 akt ZUS dot. I. E./

Pomiędzy **K. H. (1)**, a płatnikiem składek SENS K. S. (1) w Ł. reprezentowaną przez K. S. (1) zawarto 8 umów, które strony nazwały „umowami o dzieło” na okresy od 30 listopada 2010 r. do 10 grudnia 2010 r., od 4 maja 2011 r. do 20 maja 2011 r., od 30 czerwca 2011 r. do 29 lipca 2011 r., od 24 sierpnia 2011 r. do 12 września 2011 r., od 14 października 2011 r. do 25 października 2011 r., od 28 czerwca 2012 r. do 20 lipca 2012 r., od 25 lipca 2012 r. do 6 sierpnia 2012 r., od 1 lipca 2013 r. do 26 lipca 2013 r. Przedmiotem w/w umów było: tłumaczenie tekstów angielskich na język polski i tekstów polskich na język angielski. Wykonawcy za wykonanie dzieła przysługiwało wynagrodzenie.

/umowy wraz z rachunkami – k. 11 - 26 akt ZUS dot. K. H. (1)/

Pomiędzy **K. K. (1)**, a płatnikiem składek SENS K. S. (1) w Ł. reprezentowaną przez K. S. (1) zawarto 18 umów, które strony nazwały „umowami o dzieło” na okresy od 8 czerwca 2011 r. do 29 sierpnia 2011 r., od 3 października 2011 r. do 25 listopada 2011 r., od 13 stycznia 2012 r. do 17 stycznia 2012 r., od 2 marca 2012 r. do 23 marca 2012 r., od 23 kwietnia 2012 r. do 20 maja 2012 r., od 13 czerwca 2012 r. do 10 lipca 2012 r., od 13 lipca 2012 r. do 2 sierpnia 2012 r.,

od 17 sierpnia 2012 r. do 29 sierpnia 2012 r., od 3 września 2012 r. do 10 grudnia 2012 r., od 18 grudnia 2012 r. do 4 lutego 2013 r., od 1 marca 2013 r. do 18 marca 2013 r., od 2 kwietnia 2013 r. do 30 kwietnia 2013 r., od 6 maja 2013 r. do 12 czerwca 2013 r., od 28 czerwca 2013 r. do 6 września 2013 r., od 11 października 2013 r. do 12 listopada 2013 r. Przedmiotem w/w umów było: tłumaczenie tekstów angielskich na język polski i tekstów polskich na język angielski. Wykonawcy za wykonanie dzieła przysługiwało wynagrodzenie.

/umowy wraz z rachunkami – k. 1 – 35 akt ZUS dot. K. K. (1)/

W wyniku przeprowadzonej kontroli ustalono, że płatnik składek nie zgłosił ubezpieczonych do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych a także nie dokonał wyrejestrowania ich z ubezpieczeń społecznych od następnego dnia po wygaśnięciu umów.

/bezsporne/

M. K. (2) nie podlegał obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu realizacji umów nazwanych umowami o dzieło w okresach: od 20 lutego 2011 r. do 10 marca 2011 r., od 30 października 2012 r. do 14 grudnia 2012 r., od 20 listopada 2013 r. do 10 grudnia 2013 r.

/decyzja – k. 24 – 26/

K. H. (2) nie podlegała obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu realizacji umowy nazwanej umową o dzieło w okresie od 28 maja 2013 r. do 10 czerwca 2013 r.

/decyzja – k. 27 – 29/

Z zapisów w ZUS wynika, że **A. C.**, **A. J. (2)**, **A. O. (2)** nie posiadali innych tytułów do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

M. K. (1) w okresie od 15 października 2009 r. do 14 października 2012 r. i od 1 września 2013 r. do 31 sierpnia 2014 r. posiadała inny tytuł do ubezpieczeń społecznych (pracowniczy) i osiągała w przeliczeniu na okres miesiąca co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę.

J. G. w okresie od 16 listopada 2011 r. do 19 listopada 2011 r., od 10 listopada 2012 r. do 17 listopada 2012 r., od 12 listopada 2013 r. do 23 listopada 2013 r. podlegała ubezpieczeniom społecznym z tytułu realizacji umów zlecenia u innych płatników składek.

M. K. (2) prowadził własną działalność gospodarczą w okresach od 1 października 2010 r. do 23 czerwca 2011 r., od 12 października 2012 r. do 30 czerwca 2013 r. i od 19 sierpnia 2013 r. do 30 czerwca 2014 r.

I. E. w spornym okresie posiadała inny tytuł do ubezpieczeń społecznych (pracowniczy) ale nie osiągała w przeliczeniu na okres miesiąca co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę.

K. H. (2) w spornym okresie posiadała inny tytuł do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych (zlecenie) od 19 października 2012 r. do 30 czerwca 2013 r., od 22 października 2013 r. do 30 czerwca 2014 r.

K. K. (1) do 30 września 2011 r. była uprawniona do renty rodzinnej. Posiada od 1 października 2012 r. inny tytuł do ubezpieczeń społecznych (pracowniczy) ale nie osiągała w przeliczeniu na okres miesiąca co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę.

/bezsporne/

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentacji organu rentowego a także zeznań wnioskodawczyni, zainteresowanych i świadków, którym Sąd dał w pełni wiarę. Zeznanie wnioskodawczyni, świadków i zainteresowanych były wzajemnie spójne a także pokrywały się z przedstawionymi dokumentami.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego materiału dowodowego, na uwzględnienie zasługują odwołania płatnika składek od decyzji ZUS I Oddział w Ł. dotyczącej: M. K. (1), M. K. (2), I. E., K. H. (2), K. K. (1), A. J. (1).

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 i art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. (Dz.U.2013.1442 j.t.) osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

W myśl art. 9 ust. 1a w/w ustawy, ubezpieczeni wymienieni w ust. 1, których podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy, członkostwa w spółdzielni, służby, pobierania świadczenia szkoleniowego, świadczenia socjalnego, zasiłku socjalnego lub wynagrodzenia przysługującego w okresie korzystania ze świadczenia górniczego lub w okresie korzystania ze stypendium na przekwalifikowanie w przeliczeniu na okres miesiąca jest niższa od określonej w art. 18 ust. 4 pkt 5a (minimalna płaca) podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1b i art. 16 ust. 10.

Na podstawie zaś art. 66 ust. 1 pkt 1e ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 r. (t. j. Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, ze zm.) obowiązującej od dnia 1 października 2004 r. osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

Zgodnie z art. 11 ust. 2 w/w ustawy dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym.

Z mocy art. 13 pkt 2 zleceniobiorcy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy.

Z kolei w myśl art. 9 ust. 4a zleceniobiorcy, mający ustalone prawo do emerytury lub renty, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, jeżeli równocześnie nie pozostają w stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust. 4b.

Stosownie do art. 36 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych. Obowiązkiem płatnika składek – z mocy art. 46 ust. 1 i art. 47 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych – jest obliczanie, rozliczanie i opłacanie należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy oraz przesyłanie w wyznaczonym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłacanie składek za dany miesiąc.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 i 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 (to jest przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu umowy agencyjnej lub umowy zlecenia), jeżeli w umowie określono odpłatność za jej wykonywanie kwotowo, w kwotowej stawce godzinowej lub akordowej albo prowizyjnie.

Natomiast art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, iż podstawę wymiaru składek ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2.

Należy podkreślić, iż stosownie do art. 353¹ k.c. strony mogą dokonać wyboru rodzaju łączącego je stosunku prawnego, nie oznacza to jednak dowolności, bowiem przywołany przepis wprost wymaga, aby treść umowy nie sprzeciwiała się naturze danego stosunku prawnego, jego społeczno-gospodarczemu przeznaczeniu i ustawie /por. wyrok Sądu Najwyższego z 28 kwietnia 2010 r., II UK 334/09, LEX nr 604221/.

Umowa zlecenia i umowa o dzieło to podstawowe kontrakty usługowe, konkurencyjne w stosunku do umowy o pracę. Różnica między tymi dwoma rodzajami umów jest dla podmiotów zatrudniających bardzo istotna, bowiem wiąże się z różnymi konsekwencjami prawnymi. Prawidłowa kwalifikacja zawieranej umowy nie zawsze jednak jest sprawą prostą. I tak np. podczas gdy umowy o dzieło rodzą określone obowiązki z punktu widzenia ubezpieczeń społecznych odnośnie naliczania i odprowadzania składek ubezpieczeniowych tylko wówczas, gdy są zawierane z własnymi pracownikami, to umowy zlecenia pociągają za sobą skutki ubezpieczeniowe bez względu na to, z kim są zawierane - z własnym pracownikiem czy z osobą z zewnątrz. Zatem jeśli dana umowa zostanie błędnie uznana nie za umowę o dzieło, ale za umowę zlecenia, to naliczenie w stosunku do niej składek na ZUS będzie niedozwolone, podobnie jak brak naliczenia składek w przypadku umowy zlecenia, która niewłaściwie została zakwalifikowana jako umowa o dzieło. Decydująca jest treść, a nie nazwa umowy. Aby prawidłowo ustalić, z jaką umową mamy w danym przypadku do czynienia, tzn. czy jest to umowa zlecenia, czy umowa o dzieło, należy kierować się jej treścią i zadaniem, jakie osoba zatrudniana ma do wykonania, czyli istotą obowiązków umownych, jakie osoba ta na siebie przyjmuje.

W rozpoznawanej sprawie spór dotyczył kwalifikacji prawnej umów nazwanych „umowami o dzieło” jakie odwołujący się płatnik składek K. S. (2) zawierała z zainteresowanymi **A. C., I. E., K. H. (2), A. W., K. K. (1), M. K. (2), M. K. (1), A. O. (1) i J. G.** Kwestią sporną było, czy strony istotnie zawarły umowy o dzieło nierodzące obowiązku ubezpieczenia społecznego, czy też zawarły umowy o świadczenie usług, do których zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, a które stanowią tytuł do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

Odnosząc się do powyższej spornej kwestii wskazać należy, iż stosownie do art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie, przy czym do umowy o świadczenie usług stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu (art. 750 k.c.). W doktrynie panuje pogląd przedmiotem umowy o świadczenie usług jest dokonanie określonej czynności faktycznej, która nie musi prowadzić do osiągnięcia indywidualnie oznaczonego rezultatu. Chodzi tu zatem o umowy zobowiązujące do dokonania jednej lub wielu czynności faktycznych (także stałego ich dokonywania).

Zgodnie zaś z treścią art. 627 kc przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Nie ulega wątpliwości, że przepisy o zleceniu nie mają zastosowania do czynności będących przedmiotem umowy o dzieło, bowiem wykonanie dzieła, zgodnie z prezentowanym w doktrynie poglądem, nie mieści się w pojęciu usługi w rozumieniu art. 750 kc.

Umowę o dzieło zalicza się do kategorii „umów rezultatu” i przeciwstawia umowie zlecenia - jako „umowie o staranne wykonanie usługi”. W odróżnieniu od umowy zlecenia, umowa o dzieło wymaga, by starania przyjmującego zamówienie doprowadziły w przyszłości do konkretnego, indywidualnie oznaczonego rezultatu. Zawierając taką umowę strony winny dokładnie określić dzieło, które ma powstać w następstwie jej wykonania. Tymczasem umowa zlecenia takiego rezultatu - jako koniecznego do osiągnięcia - nie akcentuje. Elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia nie jest zatem wynik, lecz starania podejmowane w celu osiągnięcia tego wyniku, zatem wystarczy, że swoją pracę wykonuje się sumiennie. Wykonywanie umowy nie musi prowadzić do osiągnięcia określonego, zindywidualizowanego rezultatu, osiągnięcie go nie należy do obowiązków zleceniobiorcy i jeśli nawet mimo starannego wykonywania pracy nie zostanie on uzyskany, nie stanowi to nienależytego wykonania zobowiązania / por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 21 grudnia 1993 r. sygn. III AUr 357/93, opubl: Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych rok 1994, Nr 6, poz. 49, str. 63; wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 26 stycznia 2006 r. sygn. III AUa 1700/05, opubl: Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych rok 2008, Nr 3, poz. 5, str. 55; wyrok Sądu Najwyższego z 13 marca 1967 r. sygn. I CR 500/66; opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Cywilna, Pracy i (...) rok 1968, Nr 1,

poz. 5, por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi, II AUa 106/12, lex nr 1312028, por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 2012 r., II UK 70/12, LEX nr 1318380/.

Dokonując kwalifikacji konkretnej umowy należy w pierwszej kolejności badać, czy świadczenie będące przedmiotem zobowiązania ma cechy dzieła. Dzieło stanowi zawsze zjawisko przyszłe, jest czymś, co w chwili zawarcia umowy nie istnieje, lecz ma dopiero powstać w jakiejś określonej przyszłości. Rezultat, o jaki umawiają się strony, musi być z góry określony, i może przyjmować zarówno postać materialną jak i niematerialną. Cechą konstytutywną umowy o dzieło jest aby rezultat ten był obiektywnie osiągalny i w konkretnych warunkach pewny. Dzieło musi mieć indywidualny charakter i odpowiadać osobistym potrzebom zamawiającego. Podkreślenia także wymaga, że celem umowy o dzieło nie jest czynność (samo działanie lub zaniechanie), która przy zachowaniu należytej staranności prowadzić ma do określonego w umowie rezultatu, lecz samo osiągnięcie tego rezultatu. W umowie o dzieło chodzi zawsze o osiągnięcie umówionego rezultatu, niezależnie od rodzaju i intensywności świadczonej w tym celu pracy i staranności. Tymczasem umowa o świadczenie usług jest umową starannego działania, jej celem jest wykonywanie określonych czynności, które nie muszą zmierzać do osiągnięcia rezultatu. Kolejną cechą umowy dzieło jest brak stosunku zależności lub podporządkowania pomiędzy zamawiającym a przyjmującym zamówienie. Sposób wykonania dzieła pozostawiony jest w zasadzie uznaniu przyjmującego zamówienie, byleby dzieło miało przymioty ustalone w umowie lub wynikające z charakteru danego dzieła. Przyjmujący zamówienie nie ma także, co do zasady, obowiązku osobistego wykonania dzieła, chyba że wynika to z umowy lub charakteru dzieła (np. dzieło artystyczne). Ryzyko nieosiągnięcia rezultatu zawsze obciąża przyjmującego zamówienie. Przy czym odpowiedzialność przyjmującego zamówienie w wypadku nieosiągnięcia celu umowy jest odpowiedzialnością za nieosiągnięcie określonego rezultatu, a nie za brak należytej staranności /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2000 r. sygn. II UKN 386/99, opubl. OSNP 2001/16/522/. Przyjmujący zamówienie odpowiada zatem za jakość dzieła i określa metodologię jego wykonania. Dzieło powinno jednak posiadać cechy określone w umowie lub wynikające z charakteru danego dzieła. Wykonanie dzieła zwykle wymaga określonych kwalifikacji, umiejętności i środków (W. C., Zobowiązania, 2007, s. 464).

Nazwa umowy z wyeksponowaniem terminologii służącej podkreśleniu, że ma ona charakter dzieła, nie przesądza samodzielnie o rodzaju umowy w oderwaniu od oceny rzeczywistego jej przedmiotu oraz okoliczności jej wykonywania. Decydująca jest bowiem rzeczywista istota umowy determinowana jej treścią, zgodnym zamiarem stron i celem, a nie jej nazwa, która niejednokrotnie nie oddaje natury łączącej strony stosunku prawnego/ por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 25 czerwca 2013 r. sygn. III AUa 13/13, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2013 r. sygn. III CSK 216/12/.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy Sąd Okręgowy zważył, że dokonanie korekty tekstu oraz wykonanie usługi polegającej na konwersji dokumentu do postaci edytowalnej nie ma charakteru czynności przynoszących konkretny, indywidualny rezultat niematerialny, lecz jest realizowane w ramach starannego działania, właściwego wykonaniu usług, choćby bez nadzoru ze strony zamawiającego /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 1970 r. II PR 298/69 niepublikowany oraz z dnia 28 marca 2000 r. II UKN 386/99 OSNAPiUS 2001 nr 16 poz. 522 i z dnia 5 grudnia 2000 r. I PKN 127/2000 OSNAPiUS 2002 nr 15 poz. 356/.

Zgodnie z treścią umów, jaką odwołujący się płatnik zawarł z A. O. (1) oraz z J. G. dziełem było wykonanie korekty tekstów przetłumaczonych z języka obcego na język polski bądź z języka polskiego na język obcy, a w przypadku A. C. dziełem było wykonanie usług polegających na konwersji dokumentów do postaci edytowalnej.

Analizując charakter zleconej w/w zainteresowanym czynności w kontekście konstytutywnych cech umowy o dzieło, zdaniem Sądu trudno uznać, by dokonywanie korekty tekstu bądź konwersja dokumentu do postaci edytowalnej, mogły stanowić dzieło w rozumieniu przepisów kodeksu cywilnego. Korekta sprowadza się do usuwania błędów i nieprawidłowości tekstu zaś konwersja dokumentu do postaci edytowalnej polega na zmianie formatu zapisu dokumentu np. z formatu (...) na format W.. Zatem czynność wykonana przez ubezpieczonych nie miała charakteru niepowtarzalnego i zindywidualizowanego. Mogły tego dokonać także inne osoby posiadające wykształcenie kierunkowe, nie wymagało to szczególnych i wymaganych przy umowie o dzieło umiejętności i predyspozycji.

W ocenie Sądu oczekiwania stron towarzyszące zawieraniu i wykonywaniu sporych umów nazywanych przez strony umowami o dzieło, mogły się zrealizować wyłącznie, jako elementy innej umowy - umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, które są regulowane w art. 750 k.c.

Odnosząc się do argumentacji płatnika składek wskazać należy, że wbrew jego twierdzeniom nie można uznać, że o tym, iż sporne umowy są umowami o dzieło nie zaś umowami zlecenia lub umowami o świadczenie usług, do których mają zastosowanie przepisy o umowie zlecenia.

Stosownie do treści art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych (tekst jednolity Dz.U z 2006 r. Nr 90 poz. 631 z późn. zm.) przedmiotem prawa autorskiego jest każdy przejaw działalności twórczej o indywidualnym charakterze, ustalony w jakiejkolwiek postaci, niezależnie od wartości, przeznaczenia i sposobu wyrażenia (utwór). Zgodnie z określonym w ust. 2 cytowanego przepisu katalogiem utworów, w szczególności są nimi: wyrażone słowem, symbolami matematycznymi, znakami graficznymi (literackie, publicystyczne, naukowe, kartograficzne oraz programy komputerowe), plastyczne, fotograficzne, lutnicze, wzornictwa przemysłowego architektoniczne, architektoniczno-urbanistyczne i urbanistyczne, muzyczne i słowno-muzyczne, sceniczne, sceniczno-muzyczne, choreograficzne i pantomimiczne, audiowizualne (w tym filmowe). Katalog ten nie ma charakteru zamkniętego.

Ponadto w art. 2 ust. 1 w/w ustawy wskazano, iż opracowanie cudzego utworu, w szczególności tłumaczenie, przeróbka, adaptacja, jest przedmiotem prawa autorskiego bez uszczerbku dla prawa do utworu pierwotnego.

Wymaganie "twórczego" charakteru, w rozumieniu prawa autorskiego, dotyczy również opracowania, co oznacza, że także dzieło zależne musi spełniać zasadniczy warunek przyznania mu ochrony autorskiej, czyli być rezultatem twórczości (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2006 roku, sygn. IV CSK 203/06, LEX nr 369175).

W ocenie Sądu Okręgowego wykonana korekta gotowego tekstu czy też konwersja dokumentu do postaci edytowalnej nie stanowi zatem przedmiotu prawa autorskiego w rozumieniu przepisów ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, nie jest to, bowiem przejaw działalności twórczej o indywidualnym charakterze.

Treść zobowiązania ukształtowanego przez strony w spornych umowach, wskazuje na to, że nie był nim określony wynik odpowiadający pewnym z góry ustalonym warunkom, lecz wykonywanie powtarzalnych i takich samych czynności zmierzających do osiągnięcia rezultatu w postaci usunięcia błędów w istniejącym już tekście czy też przekształcenie tekstu do postaci edytowalnej np. do formatu W.. Wykonywanie czynności tego rodzaju nie ma charakteru czynności przynoszących konkretny materialny rezultat, podlegający ocenie i ewentualnej odpowiedzialności za wady (art. 637 KC - uprawnienia z tytułu rękojmi), lecz w istocie czynności tego rodzaju są realizowane w ramach umów starannego działania, mających charakter umów zlecenia (umów o świadczenie usług).

Tym samym w ocenie Sądu czynności polegające na eliminowaniu nieprawidłowości w tekście autora czy też konwersja dokumentu do postaci edytowalnej nie mają charakteru czynności przynoszących konkretny materialny rezultat, podlegający ocenie i ewentualnej odpowiedzialności za wady (art. 637 KC - uprawnienia z tytułu rękojmi), lecz w istocie były one realizowane w ramach umów starannego działania, mających charakter umów zlecenia (umów o świadczenie usług). Treścią zobowiązania w/w zainteresowanych nie był konkretny wynik odpowiadający pewnym z góry ustalonym warunkom, lecz wykonywanie określonych czynności polegających na dokonaniu korekty publikacji.

Z powyższych rozważań wynika dla Sądu, że zawarta przez płatnika składek i zainteresowanych A. C., A. O. (1) i J. G. umowy nie były umowami rezultatu, lecz umowami starannego działania, ponieważ ich przedmiotem było wykonywanie przez ubezpieczonych ciągu czynności, co miało prowadzić do określonego w umowie rezultatu w postaci skorygowanego tekstu bądź przekształcenia dokumentu na dokument w postaci edytowalnej, a nie wynik w postaci powstałego tekstu, gdyż ten już istniał.

Wobec powyższego wykonywanie pracy przez w/w zainteresowanych na podstawie zakwestionowanych przez organ rentowy umów, wobec braku innych tytułów do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych (w okresie wskazanym w

zaskarżonej decyzji) rodzilo dla zainteresowanych tytuł do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych na podstawie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 roku.

Podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne, zgodnie z art. 18 ust. 1 i 3 ustawy, stanowi osiągnięty na podstawie umowy przychód.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., odwołania płatnika składek od decyzji dotyczącej A. O. (1) oraz A. C., jako niezasadne oddalił, o czym orzekł w pkt II sentencji wyroku.

Natomiast w odniesieniu do J. G., której przedmiotem umów także była korekta tekstów Sąd również doszedł do przekonania, iż stron nie łączyły umowy o dzieło, a umowy zlecenia bądź umowy o świadczenie usług (co wyżej wskazano w treści uzasadnienia) jednakże w sentencji wyroku omyłkowo wskazał, że ubezpieczona nie podlega ubezpieczeniom społecznym w spornym okresie i tym samym zmienił decyzję na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., o czym orzekł w pkt I ppkt 2 sentencji wyroku.

Natomiast w odniesieniu do spornych umów zawartych przez płatnika składek z zainteresowanymi M. K. (1), Michałem Koniewiczem, I. E., K. H. (2), K. K. (1), A. J. (1), Sąd Okręgowy zważył, że posiadają one cechy essentialia negotii umów o dzieło.

Zgodnie z treścią umów, jakie odwołujący się płatnik zawarł z zainteresowanymi przedmiotem dzieła w umowach było tłumaczenie tekstów z języka obcego na język polski bądź z języka polskiego na język obcy.

Analizując charakter zleconych zainteresowanym czynności oraz sposobu ich wykonywania w kontekście konstytutywnych cech umowy o dzieło, zdaniem Sądu należy przyjąć, iż tłumaczenie tekstów stanowi dzieło w rozumieniu przepisów kodeksu cywilnego. Wskazać należy, iż w tego rodzaju tłumaczeniach wysiłek tłumacza jest przede wszystkim skierowany na merytoryczną zgodność treści tłumaczenia (sensu jego tekstu) z treścią oryginału, co w ocenie Sądu wymaga od wykonawcy szczególnych umiejętności i predyspozycji wymaganych przy umowie o dzieło. Gotowy przetłumaczony tekst posiadał zatem charakter niepowtarzalny i indywidualizowany.

Ponadto wskazać należy, że wynagrodzenie za wykonanie przedmiotów spornych umów o dzieło zostało ustalone w formie ryczałtu, a więc w ściśle określonej wysokości, a termin jego płatności nastąpił po przekazaniu dzieła, co stanowi element charakterystyczny dla umów rezultatu.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 kwietnia 2011 r., sygn. akt II UK 315/10 (OSNP 2012/9-10/127) stanął na stanowisku, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych może - wbrew nazwie umowy - zakwalifikować pracę tłumacza języka obcego jako umowę o świadczenie usług, a nie umowę o dzieło, gdy oparta jest na długookresowym zatrudnieniu i polega na powtarzalnym wykonywaniu tłumaczeń dokumentów związanych z bieżącą działalnością firmy, za stałym (miesięcznym) wynagrodzeniem. W przypadku zwykłego tłumaczenia tłumacz nie tworzy żadnego dzieła, lecz tylko dokonuje zwykłej czynności translatorskiej, zwłaszcza gdy przedmiotem nie jest szczególne dzieło literackie, lecz tylko "dokumenty związane z działalnością firmy, w szczególności umowy i kontrakty, specyfikacje techniczne, dokumentacja korporacyjna, korespondencja firmowa" .

Przypomnieć przy tym należy, umowa o dzieło jest umową rezultatu, co oznacza, że przedmiotem umowy o dzieło nie są czynności przejawiające się działaniem lub zaniechaniem, które przy zachowaniu należytej staranności prowadzić mają do określonego rezultatu, ale samo osiągnięcie tego rezultatu, niezależnie od rodzaju i intensywności świadczonej w tym celu pracy i staranności. Odpowiedzialność, w wypadku nieosiągnięcia celu umowy, jest odpowiedzialnością za nieosiągnięcie określonego rezultatu, a nie za brak należytej staranności i zawsze obciąża przyjmującego zamówienie. W świetle tych uwag charakter prawny spornej umów pomiędzy płatnikiem składek a w/w zainteresowanymi nie budzi wątpliwości. Strony zawarły skuteczne i zgodne z obowiązującymi przepisami umowę o dzieło. Prawidłowe wykonanie przyjętych przez zainteresowanych zobowiązań prowadzić musiało do powstania określonego treścią umowy rezultatu, tj. utworu w formie pisemnej bądź elektronicznej, zawierającego przetłumaczone przez zainteresowanego opowiadania i przypowieści. Zobowiązanie nie polegało na starannym

działaniu, ale na wytworzeniu określonego umową efektu. Brak tego rezultatu, bez względu na intensywność podjętych przez zainteresowanych starań, skutkowałby uznaniem, że zobowiązanie w ogóle nie zostało wykonane. Kluczowym dla realizacji przedmiotowych umów było więc urzeczywistnienie się efektów pracy - wytworzenie „dzieła” zawierającego przetłumaczony tekst. Cechą specjalną tłumacza jest znajomość języka obcego, która nie musi być potwierdzona dyplomem, zaś poziom wartości literackiej tłumaczenia utworu, jak wspomniano wyżej, nie jest elementem kształtującym ochronę prawa autorskiego, a tym bardziej cechą kwalifikującą umowę o dzieło. Wykonawca odpowiada za osiągnięcie oczekiwanego efektu tylko przed zamawiającym. W orzecznictwie podkreśla się, że dzieło powinno posiadać charakterystyczne, wynikające z umowy cechy, umożliwiające zbadanie, czy wykonane zostało prawidłowo i zgodnie z indywidualnymi wymaganiami bądź upodobaniami zamawiającego (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 4 czerwca 2014 r., II UK 561/13, LEX nr 1504566). W rozpatrywanym przypadku zlecający wykonanie tłumaczeń nie był zainteresowany podejmowanymi przez tłumacza czynnościami translatorskimi. Zainteresowany był uzyskaniem konkretnych, objętych umowami tłumaczeń tekstów.

Przyjmuje się również, że rezultat, o który umawiają się strony, musi być z góry określony, mieć samoistny byt oraz być obiektywnie osiągalny i pewny. W niniejszej sprawie warunki te zostały spełnione, przedmiot umów strony określiły jako wykonanie tłumaczeń tekstów. Przepis art. 627 k.c. wskazuje na potrzebę „oznaczenia dzieła”, na gruncie tej normy dopuszcza określenie świadczenia w sposób nadający się do przyszłego dookreślenia na podstawie wskazanych w umowie podstaw lub bezpośrednio, przez zwyczaj bądź zasady uczciwego obrotu (art. 56 k.c.). W judykaturze nie ma rozbieżności co do tego, że przedmiot umowy o dzieło może być określony w różny sposób i różny może być stopień dokładności tego określenia, pod warunkiem, że nie budzi wątpliwości o jakie dzieło chodzi (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 16 grudnia 2014 r., III AUa 305/14, LEX nr 1659122, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 26 sierpnia 2014 r., III AUa 215/14, LEX nr 1504333) – por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 29 czerwca 2015 r., III AUa 1259/14, Legalis nr 1327004.

Na marginesie wskazać także należy, iż pomimo że ustawodawca określając w przepisach kodeksu cywilnego istotne cechy umowy o dzieło, nie umieścił w nim wymagania, by dzieło było tworem chronionym prawem autorskim, to jednak fakt, iż tłumaczenie wykonane przez zainteresowanych, w ocenie Sądu stanowi utwór chroniony prawem autorskim w rozumieniu przytoczonego wyżej art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych dodatkowo daje podstawy do kwalifikacji spornej umowy jako umowy o dzieło. W orzeczeniu z dnia 15 września 1986 roku, sygn. I CR 139/86 (LEX nr 63664), Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że tłumaczenie oryginalnego dzieła wymaga wysiłku twórczego w kierunku odczytania wartości oryginału i ich odtworzenia w innym języku, i te twórcze pierwiastki pracy tłumacza uzasadniają przyznanie mu prawa autorskiego.

W powyższej sytuacji, wbrew twierdzeniom organu rentowego, brak było powodów by sporne umowy uznać za umowy o świadczenie usług, z którymi wiąże się obowiązek opłacania składek na ubezpieczenia społeczne.

Z tych względów, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone dotyczące zainteresowanych M. K. (1), M. K. (2), I. E., K. H. (2), K. K. (1), A. J. (1), o czym orzekł w pkt I ppkt 1, 3, 4, 5, 6, 7sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w pkt III sentencji wyroku na podstawie art. 100 k.p.c. mając na uwadze ostateczny wynik sprawy – uwzględnienie części odwołań - i zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego.